

Motion till riksdagen 2009/10:So237

av **Solveig Hellquist (fp)**

Rätten till skyddat boende

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vidta åtgärder för att säkerställa att misshandlade kvinnor och barn har tillgång till skyddat boende i landets kommuner.

Motivering

Det finns en grupp kvinnor som i årtal har varit utsatta för hot, våld och kränkningar. Våldsutsatta kvinnor behöver komma till en ny säker miljö – i ett skyddat boende – för att i lugn och ro få bearbeta vad de varit utsatta för. Det är nödvändigt om kvinnan så småningom ska kunna fatta kloka beslut för att en dag kunna återvända till en tryggare och säkrare vardag. Kvinnans ibland starka bindning till en farlig relation kan vara svår att bryta. Hon behöver därför tid och professionell hjälp. Den misshandel som till en början framstod som en engångshändelse handlar oftast i själva verket om en räkka av årtal av övergrepp. De kvinnor som kommer till skyddat boende är ofta så psykiskt nedbrutna att det tar tid för dem att komma i det skick som gör att de kan tänka klart och fatta kloka beslut för sig och för barnen.

Kvinnan har också många år av skuld och skam som ska bearbetas. Ofta tillstår inte kvinnan att barnen sett eller hört något av misshandeln. Under samtalens gång står det dock klart vad barnen faktiskt bevittnat och ofta själva varit utsatta för. Detta leder till kvinnans andra svåra sammanbrott – insikten i de egna barnens lidande. Barnen befinner sig i en mycket utsatt position – som vittne och som offer. Barnen är 100 procent offer.

Dagarna på ett skyddat boende är fyllda av samtal och möten med olika myndigheter. Mycket tid måste också ägnas åt rent praktiska frågor. På kvällar och nätter när ångesten, sömnlösheten och rädslan slår till med full kraft är det oerhört viktigt att det finns utbildad och erfaren personal att tillgå. Dessa kvinnor är livrädda. Rädda för den konsekvens en polisanmälan kan innebära.

Fel! Okänt namn på

Rädda för en kommande rättegång. Det är inte ovanligt att de vill tillbaka hem, att de vill ta tillbaka sin anmälan. Det är då oerhört viktigt att personal finns till hands. Det bör understrykas att varje kvinna som går tillbaka hem till den situation som polis kallats till utgör en fara för sig själv och barnen.

Kvinnojourerna runt om i landet har kontakt med över 30 000 kvinnor per år. Men kvinnojouren är en ideell organisation som bara finns i drygt hälften av landets kommuner.

De flesta är överens om att kvinnojourerna gör ett gott jobb. Men för misshandlade kvinnor och barn med komplex och svår problematik är skyddade boenden med professionell personal en nödvändighet.

Den 1 juli 2007 ändrades socialtjänstlagen. Numera är kommunerna skyldiga att se till att misshandlade kvinnor och barn har rätt till skydd. Lagstiftningen är bra men tillämpningen brister.

Personal på stödboenden har berättat att trots många anmälningar om kvinnomisshandel och barnmisshandel står platser tomma. Det innebär att den kunskap och beredskap som finns för att ta hand om dessa utsatta grupper inte tas tillvara. Vid ett skyddat boende i Stockholm berättas att under 2008 utnyttjades platserna maximalt. Sommaren 2009 har beläggningen varit extremt låg trots att det enbart under vecka 37 inkom 217 anmälningar från misshandlade kvinnor och 172 fall av barnmisshandel till polisen i Stockholm.

En tänkbar förklaring är krav på besparingar. Enligt uppgift finns på sina håll en prislapp på vad en placering av en misshandlad kvinna får kosta – ca 500 kronor per dygn – vilket en placering på en kvinnojour kostar. Andra billigare lösningar är att placera misshandlade kvinnor och barn i en jourlägenhet i hemmets närområde, på vandrarhem eller ett billigt hotell. Det bör understrykas att dessa billigare alternativ också kan vara farliga alternativ. Ett skyddat boende har enbart utbildad personal och en dygnetruntbemanning, vilket de facto gör att dygnskostnaden blir högre.

Förändring tar tid. Och den måste få kosta pengar. Kvinnor och barn måste ges möjlighet till bra omvårdnad i livsavgörande skeenden i livet. Idag får både personal och kvinnan ibland höra ekonomiska argument: ”Som du kanske själv förstår är det för dyrt för oss att ha dig här så vi måste tyvärr flytta dig till ett billigare boende.”

Utsatta kvinnor och barn måste få kosta.

Stockholm den 28 september 2009

Solveig Hellquist (fp)